

bre convocava a aquell qui volgués davant de l'església per posar un ciri per fer una crida a la Pau.

A l'espai jove Ca la Romana també es van fer xerrades explicatives per resoldre dubtes sobre el conflicte entre Espanya i Catalunya.

Finalment el 10 d'octubre el president de la Generalitat va fer una declaració a la qual es va acabar donant suport per unanimitat al ple extraordinari del 11 d'octubre. En aquest mateix ple també es va declarar persona non grata a Enric Millo com a responsable de la brutalitat que van exercir els cossos policials sobre el poble de Catalunya l'1 d'octubre. Altra vegada es va voler dir PROU a la violència en el mateix ple extraordinari. (imatge 8)

El 12 d'octubre, dia de la Hispanitat, l'Ajuntament de Caldes de Malavella va obrir les seves portes amb normalitat i va treballar com de costum.

El proper capítol seria la detenció i

presó sense fiança per Jordi Cuixart i Jordi Sánchez, màxims responsables de l'ANC i Òmnium, el dilluns 16 d'octubre. Com a resposta molts catalans sortien al carrer, en massa, en silenci i ensenyant les mans nues. El dia següent a les 12 h davant del consistori caldenc, i de molts altres consistoris catalans, desenes de persones s'acostaven per mostrar el rebuig a les decisions preses pel govern espanyol. (imatge 9) No s'atura aquí perquè el 23 d'octubre s va aprovar l'article 155 per part del Govern espanyol. Per aquest motiu l'ajuntament de Caldes de Malavella, i molts altres ajuntaments catalans, va convocar un ple extraordinari. El divendres 27 l'alcalde Salvador Balliu, juntament amb centenars d'alcaldes d'altres municipis es van desplaçar fins al Parlament: es declara la independència de Catalunya. Ara, després que s'apliqui el 155, són els alcaldes els que es comprometen en seguir el

mandat democràtic del poble que va votar democràticament a les urnes l'1 d'octubre.

Més tard, arribava l'empresonament de la resta del govern català, de la presidenta del Parlament Carme Forcadell... per tot plegat el 3 de novembre es va tornar a sortir al carrer.

Cops de porra, presos polítics i repressió a les urnes, tot plegat sembla un retorn al passat. Com a resposta, centenars de milers de persones sortint al carrer, en silenci, ensenyant les mans buides per dir prou. Hi ha alguna mobilització més pacífica? Quan rebeu aquesta revista, molt segur s'haurà tornat a sortir al carrer, s'hauran tornat a ensenyar les mans i faltaran uns quants capítols més a aquesta història. En tot cas ens convé no oblidar res del que està passant a casa nostra aquests dies, perquè un dia, esperem més aviat que tard, tot plegat s'haurà calmat i llavors sí podrem dir que els fets viscuts són cosa del passat.

